

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314209323
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4314209323.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobkyne: C. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., Tr. A. P. XX, zast. Advokátska kancelária AK Šranko s. r. o., so sídlom Nitra, Mostná 29, proti žalovanému: F. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, zast. Advokátska kancelária Gabriel Orlík s. r. o., Zlaté Moravce, Sládkovičova 3, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 16. septembra 2020 č. k. 11C/105/2014-387 v spojení s opravným uznesením zo dňa 20. mája 2021 č. k. 11C/105/2014-429 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal: 21600 akcií spoločnosti Global Profit Technologies Inc., Nevada Corporation, USA na základe certifikátu č. 383, vydaného v roku 2007 na meno C. A., zostatky na účtoch: R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v mBank S.A. v sume 0,04 €, č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R. a. s. v sume 0,58 € a č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený V. banke a. s. so zostatkom v sume 734,41 € a vkladné knižky so zostatkami: v N. L. a. s. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 5 €, v V. L. a. s. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 15,26 USD (= 10,44 €), v V. banke a.s. pod R. v sume 6,28 € a v V. banke a. s. pod R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v sume 40,58 € (I.). Do výlučného vlastníctva žalovaného súd prikázal: zostatky na účtoch: R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v mL. S.A. v sume 0,21 € a č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v V. banke a. s. v sume 285,64 €, vkladné knižky so zostatkami: v V. banke a. s. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 10 USD (= 6,84 €), v R. a. s. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 21,34 USD (= 14,60 €) a v N. L. a. s. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v sume 5 USD (= 3,42 €) (II.). Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu sumu 9 514,- € do 60 dní od právoplatnosti rozsudku (III.). Žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni vkladné knižky č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku (IV.). Žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni originál certifikátu č. 383 na 21600 akcií spoločnosti Global Profit Technologies Inc., Nevada Corporation, USA, vydaného v roku 2007 na meno C. A. do troch dní od právoplatnosti rozsudku (V.). Rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (VI.) Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, § 150 Občianskeho zákonníka, § 232 ods. 3 CSP a vykonaným dokazovaním zistil, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa 13. 03. 2004. Manželstvo zaniklo dňa 26. 04. 2011, právoplatnosťou rozsudku o rozvode pod č. k. 11C/199/2009-286 zo dňa 07. 04. 2011. V rozvodovom konaní žalovaný vypovedal, že OMV Toyota Yaris daroval manželke k jej narodeninám, teda do BSM nepatrí. Rovnako bolo preukázané z osvedčenia o evidencii vozidla a spisu OR PZ Levice k vozidlu, že predmetom BSM

nie je ani Nissan Qashqai s EČ: LV XXXCG, pretože jeho vlastníčkou je a v čase rozvodu bola matka žalovaného C. A.. Strany sa v priebehu konania zhodli, že hnutelné veci označené v žalobe a vyjadrení žalovaného sú buď zničené, nefunkčné, neexistujú alebo ich hodnota je nulová, preto ich za súčasť masy BSM nepovažujú. Spornými ostali zlaté prstene, ktorá žalobkyňa označila za dar (navyše ich založila a už nimi nedisponuje), na druhej strane žalovaný ich považuje za investičné zlato, ktorého hodnotu preukazoval pokladničným dokladom v sume 334,- eur (10 069,- Sk). Investície v zahraničí ako predmet BSM žalovaný poprel. Tvrdil, že išlo o investície ešte pred uzavretím manželstva, príp. o investície nenávratne stratené, pretože spoločnosti, s ktorými spolupracoval, zanikli alebo „zmizli“ aj s peniazmi od investorov. Žalobkyňa tieto tvrdenia ďalej nespochybňovala, ani nepreukázala opak. Strany sa ďalej zhodli, že do BSM patria akcie spoločnosti Global Profit Technologies Inc., USA a hodnota nákupnej pozície žalobkyne v spoločnosti Lyoness, sporná však ostala ich hodnota. Dokazovaním boli zistené peňažné prostriedky bývalých manželov vedených na účtoch a vkladných knižkách v peňažných ústavoch v SR ku dňu 26. 04. 2011: účet R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v mL. S.A. na meno strán sporu ako spolumajiteľov so zostatkom v sume 0,04 eura, účet R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v mL. S.A. na meno strán sporu ako spolumajiteľov so zostatkom v sume 0,21 eura, účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v R. a. s. na meno žalobkyne so zostatkom v sume 0,58 eura, účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený V. banke a. s. na meno žalobkyne so zostatkom v sume 785,13 eura, účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v V. banke a. s. na meno žalovaného so zostatkom v sume 285,64 eura, vkladná knižka vedená v N. Bank a. s. na meno žalobkyne č. 1033157009/1111 so zostatkom v sume 5,- eur, vkladná knižka vedená v V. banke a. s. na meno žalobkyne č. XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom v sume 15,26 USD (10,44 eura), vkladná knižka vedená v V. banke a. s. na meno žalobkyne pod R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom v sume 6,28 eura, v V. banke a. s. vedená na meno žalobkyne pod R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom v sume 40,58 eura, vkladná knižka vedená v V. banke a. s. na meno žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom v sume 10 USD (6,84 eura pri prepočte konverzným kurzom USD/EUR, ktorý ku dňu 26. 04. 2011 predstavoval 1,4617 USD za 1 eur), vkladná knižka vedená v R. a. s. na meno žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom v sume 21,34 USD (14,60 eura), vkladná knižka vedená v N. L. a. s. na meno žalovaného č. XXXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom v sume 5 USD (3,42 eura). Zo zostatku na účte XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v V. banke a. s. na meno žalobkyne navrhla žalobkyňa odpočítať sumu 640,91 eura, ktorá bola na účet pripísaná dňa 11. 04. 2011 a išlo o úhradu faktúry vystavenej žalobkyňou spoločnosti L&Š s. r. o. za marec 2011, a teda sa bezpochyby týkala jej podnikateľskej činnosti. Taktiež navrhla odpočítať sumu 50,72 eura, ktorá bola na účet pripísaná dňa 15. 04. 2011 a predstavovala výživné za mesiac apríl uhradené zo strany žalovaného. S týmto návrhom žalobkyne nesúhlasil žalovaný, pretože žalobkyňa bola v tom čase fyzická osoba podnikateľka a aj príjmy z podnikania fyzickej osoby sa do masy BSM započítavajú. Úhradu výživného v sume 50,72 eura žalovaný nespochybnil. Sporným medzi stranami ostal aj záväzok voči C. A. na nákup bicykla s detskou sedačkou v hodnote 331,93 eura, o ktorom žalovaný tvrdil, že ho vlastní jeho matka, ktorá žalobkyňi dala na bicykel peniaze v sume 10 000,- Sk. V čestnom prehlásení zo dňa 13. 03. 2015 C. A. uviedla, že v roku 2007 dala, respektíve požičala 10 000,- Sk na kúpu bicykla vtedy ešte neveste, ktorá peniaze prevzala a kúpila ženský bicykel v obci J.. Napriek tomu, že mala hotovosť, zobrala bicykel na splátky cez Home Credit, kde sfaľovala podpis manžela a ten musel splátky splácať. Keď opustila spoločnú domácnosť, bicykel si nezobrala s tým, že ona naň peniaze nedala. Bicykel je odvtedy u C. A., nik ho nepoužíva. Keď vráti peniaze, bicykel si môže zobrať.

1.2. Po vykonanom dokazovaní súd ustálil, že predmetom vyporiadania sú aj podľa zhodného tvrdenia strán sporu zostatky na účtoch a vkladných knižkách uvedených v bode 7. odôvodnenia tohto rozsudku, pričom zo zostatku v sume 785,13 eura na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v V. banke a. s. na meno žalobkyne patrí do BSM len suma 734,41 eura, pretože suma 50,72 eura predstavuje výživné zaplatené žalovaným dňa 17. 04. 2011, ktorý túto skutočnosť nespochybnil. Platba spoločnosti L&Š s. r. o. do BSM tiež patrí, pretože ide o príjem z podnikateľskej činnosti žalobkyne a nebolo preukázané, že by ho použila na ďalšiu podnikateľskú činnosť. Ďalším majetkom v BSM sú akcie spoločnosti Global Profit Technologies Inc. v hodnote 10 000 USD (6 841,35 eura po prepočte konverzným kurzom 1,4617 USD/1 EUR ku dňu 26. 04. 2011). Pri určení hodnoty týchto akcií sa súd nestotožnil s argumentáciou právneho zástupcu žalobkyne, aby hodnota bola určená ku dňu právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM. Pri vyporiadaní súd vychádzal z hodnoty majetku ku dňu rozvodu manželstva, a keďže v tomto smere strany nepreukázali hodnotu akcií ku dňu 26. 04. 2011, súd vychádzal z ich nákupnej hodnoty, ktorú strany zhodne označili na pojednávaní v sume 10 000 USD. Napokon, do masy BSM patrí aj majetková hodnota nákupnej pozície žalobkyne v spoločnosti Lyoness v sume 11 700,- eur a to z dôvodu,

že ku dňu 26. 04. 2011 mala žalobkyňa 26 pozícií, ktorej jedna pozícia podľa Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti mala hodnotu 450,- eur. I keď táto majetková hodnota bola žalobkyňou predaná, avšak až po rozvoze manželstva, preto nemožno vychádzať zo sumy, za ktorú bola predaná. Súd do BSM nezhrnul zlaté prstene žalobkyne, ktoré považuje za dar od manžela. Je ťažko uveriteľné, že išlo o investičné zlato, ako tvrdil žalovaný a toto tvrdenie nepreukázal. Navyše, pokladničný doklad za nákup prsteňa nepreukazuje, že ide o práve niektorý konkrétny prsteň žalobkyne, ktorá ich podľa predložených fotografií mala niekoľko. Do BSM súd rovnako nezahrnul záväzok voči C. A. v sume 331,93 eura. Samotné jej prehlásenie, že peniaze na nákup bicykla žalobkyni dala, resp. požičala, je neurčité, navyše sa bicykel nachádza u nej a nemá ho k dispozícii žiadna zo strán sporu. Pri vyporiadaní súd vychádzal z rovnosti podielov oboch bývalých manželov. Akcie GPT Inc., zostatky na účtoch a vkladných knižkách prikázal tomu z manželov, na ktorého boli vedené, resp. vydané s výnimkou účtov v mL. S.A., ktorých majiteľmi sú obaja, preto súd zostatok jedného účtu prikázal žalobkyni a zostatok druhého účtu žalovanému. Do výlučného vlastníctva žalobkyne súd prikázal zostatky na účtoch a vkladných knižkách (vedených na jeho meno) v celkovej sume 797,33 eura, akcie GPT Inc. v hodnote 6 841,35 eura. Spolu so všeobecnou hodnotou pozície žalobkyne v spoločnosti Lyoness v sume 11 700,- eur predstavujú aktíva žalobkyne sumu 19 338,68 eura, ktorá zároveň predstavuje čistú hodnotu majetku žalobkyne získaného vyporiadaním. Žalovanému súd prikázal do výlučného vlastníctva zostatky na účtoch a vkladných knižkách v celkovej sume 310,71 eura, ktorá zároveň predstavuje čistú hodnotu majetku žalovaného získaného vyporiadaním. Rozdiel medzi hodnotami, ktoré dostanú strany je vo výške 19 027,97 eura v prospech žalobkyne, takže z dôvodu rovnosti podielov je žalobkyňa povinná žalovanému zaplatiť polovicu tejto sumy, t.j. po zaokrúhlení 9 514,- eur do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorú lehotu považuje súd, vzhľadom na výšku sumy a prípadnú nutnosť vybavenia úveru žalobkyňou, za primeranú. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP a § 262 ods. 1, 2 CSP a v konaní o vyporiadanie BSM je pri rozhodovaní o trovách konania rozhodujúci výsledok konania. Z hľadiska výsledku konania v prejednávanej spore nebola plne úspešná žiadna zo strán, preto súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keď prihliadol aj na charakter konania, ktorého predmetom bolo vzájomné vyporiadanie vzťahov zo zaniknutého BSM a najmä na skutočnosť, že vzhľadom na určené podiely strán na spoločnom majetku je pomer úspechu strán rovnaký. Úspech strany vo veci však je potrebné skúmať s ohľadom na skutočnosť, že konajúci súd nie je viazaný žalobným návrhom na vyporiadanie a veci, ktoré strany sporu učinili predmetom vyporiadania, môže vyporiadať aj inak, ako to strany sporu navrhovali. V zásade ale platí, že procesný úspech alebo neúspech strany sporu je v tom, aký veľký podiel z BSM pri vyporiadaní dostanú. V tomto spore bolo BSM strán vyporiadané konkrétnym spôsobom na tom základe, že podiely oboch strán sporu na BSM sú rovnaké. Obe strany sporu tak boli v spore rovnako úspešné. Súd nezistil skutočnosť, pre ktorú by mal súd otázku úspechu strany v spore posudzovať inak ako je uvedené. Navyše, strany si v závere nárok na náhradu trov konania neuplatňovali.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výroku I. a voči výroku III. a navrhla, aby odvolací súd predmetný rozsudok v napadnutej časti, t.j. v časti výroku I. a v časti výroku III. zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP). Rozhodnutím bez dostatočného odôvodnenia jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozsudku sumarizuje zistený skutkový stav, ktorý následne posudzuje po právnej stránke. Do masy BSM boli v zmysle odôvodnenia napádaného rozhodnutia zahrnuté nasledovné veci a práva: A/ zostatky na účtoch uvedených vo výrokoch I. a II. rozsudku, B/ 21600 akcií spoločnosti Global Profit Technologies Inc., USA, C/ majetkové hodnoty nákupných pozícií na moje meno v spoločnosti Lyoness, pričom vo vzťahu k bodu A namieta zaradenie časti zostatku na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v V. banke a. s. do masy BSM, v časti B namieta spôsob výpočtu majetku patriaceho do BSM a v časti C namieta aj zaradenie majetku do BSM, aj spôsob výpočtu tohto majetku. K dôvodom nesprávneho zistenia skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci vo vzťahu k bodu A/ zostatkom na účtoch uviedla, že predmetom vyporiadania BSM sú aj podľa zhodného tvrdenia strán sporu zostatky na účtoch a vkladných knižkách. Sporný však zostal zostatok na účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v V. banke a. s. na jej meno (ku dňu zániku BSM vo výške 785,13 eura), z ktorého pri vyporiadaní BSM navrhovala odpočítať sumu 640,91 eura, ktorá bola na účet pripísaná dňa 11.

04. 2011 a preukázateľne išlo o úhradu faktúry vystavenej ňou ako fyzickou osobou - podnikateľkou podnikajúcou pod obchodným menom C. A. - PERFIETA, IČO: 41 250 401 spoločnosti L&Š s. r. o. za podnikateľské poradenstvo v oblasti obchodu a služieb za marec 2011. S týmto návrhom žalovaný nesúhlasil. Súd prvej inštancie uvedené skutočnosti vyhodnotil tak, že predmetom vyporiadania vo vzťahu k spornému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v V. banke a. s. je len suma 734,41 eura. Vo vzťahu k ňou namietanému zahrnutiu sumy 640,91 eura ako súčasti masy BSM súd uviedol, že táto suma patrí do BSM, pretože ide o príjem z podnikateľskej činnosti žalobkyne a nebolo preukázané, že by ho použila na ďalšiu podnikateľskú činnosť. Uvedený záver súdu prvej inštancie je nesprávny. Predmetom konania o vyporiadani BSM môže byť len majetok, ktorý účastníci nadobudli počas manželstva, s výnimkami podľa § 143 Občianskeho zákonníka, medzi ktoré patrí i vlastníctvo vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov. Je nepochybné, že uvedené aktívum patrilo do jej podnikania a tento príjem v rámci jej podnikateľskej činnosti nemožno posudzovať izolovane ako „čisté aktívum.“ Poukázala na rozsudok NS ČR z 28. júla 2005 sp. zn. 22 Cdo 1052/2004, podľa ktorého, ak na použitie majetku z bezpodielového spoluvlastníctva nepodnikajúci manžel poskytol súhlas a podnikanie bolo zdrojom príjmov plynúcich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, tak za týchto okolností nemožno akceptovať, aby v rámci vyporiadania mal nepodnikajúci manžel prospech len z aktív podnikania a tiež na rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 18. apríla 2005 sp. zn. 22 Cdo 2296/2004, podľa ktorého podnikajúci manžel je povinný nahradiť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov takú sumu, ktorá sa rovná pozitívnemu (kladnému) rozdielu medzi aktívami a pasívami jeho podnikania ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo je spravidla cena jeho podniku (pokiaľ nebol vytvorený aj vynaložením oddelených prostriedkov podnikajúceho manžela). Z predmetnej judikatúry vyplýva, že na to, aby žalovaný mohol participovať na majetku slúžiacemu na jej podnikanie, musel by preukázať, že na jej podnikanie boli vynaložené prostriedky z BSM a musel by preukázať, aká bola hodnota jej podniku ku dňu zániku BSM, a to komplexná cena tohto podniku zahŕňajúca i jeho pasíva, nielen aktíva. Aj keby žalovaný splnil prvú podmienku a bolo by preukázané, že na jej podnikanie boli vynaložené prostriedky z BSM (čo sa nestalo), musel by žalovaný následne preukázať komplexnú cenu jej podniku zahŕňajúcu aj pasíva, nakoľko nie je možné vyporiadavať len aktíva podniku. V priebehu konania sa vo vzťahu k hodnote jej podniku nevykonalo žiadne dokazovanie a takéto dokazovanie nenavrhovala ani jedna zo strán sporu. Zaradením sumy 640,91 eura prijatej na jej účet titulom jej podnikateľskej činnosti do masy BSM teda dospel súd na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (nesprávne zistená hodnota rozdielu medzi aktívami a pasívami jej podniku) a zároveň takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). V konaní o vyporiadani BSM môže byť riešený len ten majetok, ktorý strany sporu urobia predmetom konania. Túto možnosť však majú strany sporu len počas prvých troch rokov odo dňa zániku BSM (v danom prípade bol posledným dňom na označenie vecí patriacich do BSM 26. apríl 2014). Veci označené neskôr už nemôžu byť v rámci konania posudzované, nakoľko sa na ne vzťahuje zákonná fikcia vyporiadania podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Zo spisového materiálu vyplýva, že žalovaný v danej lehote neurobil predmetom konania žiadne veci, práva alebo záväzky. Je preto potrebné vychádzať pri hodnotení masy BSM výlučne z výpočtu majetku, ktorý za masu BSM označila ona v návrhu, pričom v tomto výpočte sa hodnota jej podniku neuvádza. Súd nemôže vyporiadať rozsudkom o vyporiadani BSM majetok, ktorý doň nepatrí, pričom vo vzťahu k zostatku na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenom v V. banke a. s. je takýmto majetkom suma 640,91 eura, ktorá nebola „čistým ziskom“ z jej podnikania, ale len vstupovala ako príjem do hospodárskeho výsledku jej podnikania a nemôže byť považovaná za vyporiadateľné aktívum izolovane bez toho, aby boli posudzované i pasíva jej podnikania. Hodnota jej podniku navyše nebola označená ako predmet vyporiadania v rámci 3-ročnej lehoty od zániku BSM. Suma 640,91 eura ako súčasť zostatku na účte tak nemá byť predmetom vyporiadania a nemôže vstupovať do výpočtu majetku BSM, ktorý sa vo výroku I. rozsudku prikazuje do jej vlastníctva a nemôže vstupovať ani do výpočtu vyrovnacieho podielu vo výroku III. rozsudku. Navrhla, aby jej bol do výlučného vlastníctva prikázaný zostatok na predmetnom účte v sume 93,50 eura. K dôvodom nesprávneho zistenia skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia veci a porušenia práva na spravodlivý proces vo vzťahu k bodu B/ akcie spoločnosti Global Profit Technologies (ďalej len „akcie GPT“) uviedla, že do masy BSM súd prvej inštancie zahrnul tiež akcie spoločnosti Global Profit Technologies Inc. v hodnote 10 000,- USD (6.841,35 eura po prepočte konverzným kurzom 1,4617 USD/1 EUR ku dňu 26. 04. 2011). Pri určení hodnoty týchto akcií súd vychádzal z ich hodnoty ku dňu rozvodu manželstva, a keďže strany nepreukázali hodnotu akcií ku dňu 26. 04. 2011, súd vychádzal z ich nákupnej hodnoty 10 000,- USD. Súd konkrétne v bode 14, odôvodnenia napádaného rozsudku uviedol, že ďalším majetkom v BSM sú akcie spoločnosti Global Profit Technologies Inc. v hodnote 10 000 USD (6 841,35 eura po prepočte konverzným kurzom 1,4617 USD/1 EUR ku dňu 26. 04. 2011).

Pri určení hodnoty týchto akcií sa súd nestotožnil s argumentáciou právneho zástupcu žalobkyne, aby hodnota bola určená ku dňu právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM. Pri vyporiadaní súd vychádzal z hodnoty majetku ku dňu rozvodu manželstva, a keďže v tomto smere strany nepreukázali hodnotu akcií ku dňu 26. 04. 2011, súd vychádzal z ich nákupnej hodnoty, ktorú strany zhodne označili na pojednávaní v sume 10 000 USD. Nesúhlasí však s právnym názorom súdu, podľa ktorého hodnota týchto akcií má byť určená ku dňu právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM. Okrem zostatkov na účtoch uvedených vo výroku I. a II. napádaného rozsudku, akcie GPT sú jediným majetkom patriacim do BSM, ktorý v čase vyporiadania reálne existoval, a ktorý bolo možné prikázať do vlastníctva niektorého z účastníkov sporu. Poukázala na judikatúru Najvyššieho súdu SR, podľa ktorej pri zisťovaní ceny vecí, ktoré tvoria predmet bezpodielového spoluvlastníctva, platí zásada, podľa ktorej treba vychádzať z ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania. Inak by bol jeden z manželov nepomerne zvýhodnený alebo znevýhodnený oproti druhému, pretože vychádzaním z ceny v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva by sa podstatne popieral trhový systém (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 9/97, ZSP 25/1998). Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí poukázal na to, že od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov do jeho vyporiadania môže uplynúť pomerne dlhý čas, počas ktorého môže dôjsť k zmenám na veciach, ktoré do tohto spoluvlastníctva patria a aj k zmene ich hodnoty. Ich manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 11C/199/2009-286 zo dňa 07. 04. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. 04. 2011, a teda bezpodielové spoluvlastníctvo zaniklo 26. 04. 2011. Od tohto dňa prešlo viac ako deväť rokov a nákupná cena akcií GPT neodzrkadľuje ich súčasnú hodnotu. Pri vyporiadaní BSM sa vychádza zo stavu vecí v čase zániku BSM (t.j. v čase zániku až doposiaľ išlo stále o rovnakých 21 600 akcií GPT), avšak z ceny vecí v čase vyporiadania BSM (t.j. ku dňu vydania rozhodnutia, keďže v čase jeho vydania nemožno odhadnúť dátum nadobudnutia jeho právoplatnosti). V tomto prípade sa nemôže vychádzať z ceny majetku v čase zániku BSM a už vôbec nie z nákupnej ceny, nakoľko tá neodzrkadľuje všeobecnú cenu akcií v čase vyporiadania a neodzrkadľuje ani ich hodnotu v čase zániku BSM. Ak súd rozhodol, že je povinná vyplatiť žalovanému polovicu nákupnej ceny akcií GPT v hodnote 10.000 USD (6 841,35 eura po prepočte konverzným kurzom 1,4617 USD/1 EUR ku dňu 26. 04. 2011), žalovaný bol oproti nej nepomerne zvýhodnený, pretože bola zaviazaná zaplatiť mu polovicu zo sumy 6 841,35 eura aj napriek tomu, že hodnota, a teda všeobecná cena akcií spoločnosti Global Profit Technologies Inc. bola ku dňu vydania napádaného rozhodnutia, a to ku dňu 16. 09. 2020 vo výške 2 592,- eur. Hodnota akcií GPT sa nepravidelne mení, pričom podľa priloženého dôkazu ich hodnota bola v jednotlivých obdobiach nasledovná: dňa 26. 04. 2011 --- 0,13 USD/1 akcia, teda za 21600 akcií 2 808,- USD, od 17. 06. do 20. 09. 2020 --- 0,12 USD/1 akcia, teda za 21 600 akcií 2 592,- USD, od 21. 09. do 23. 09. 2020 --- 0,10 USD/1 akcia, teda za 21 600 akcií 2 160,- USD a od 24. 09. doposiaľ (ku dňu podania odvolania 01. 10. 2020) --- 0,13 USD/1 akcia, teda za 21 600 akcií 2 808,- USD. V tomto prípade dochádza aj k rozporu so základnou zásadou pre vyporiadanie BSM a to, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity), vyplývajúcou z ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka. Ak by vyplatila žalovanému polovicu z hodnoty akcií GPT, ktorú určil súd prvej inštancie na sumu 6 841,35 eura, zväčšila by sa reálna hodnota podielu žalovaného na majetku BSM, nakoľko ona by som zo skutočnej hodnoty jej podielu akcií spoločnosti Global Profit Technologies Inc. nemala žiadny prínos. Poukázala na nedostatočné odôvodnenie napádaného rozsudku súdu I. inštancie v tomto smere, nakoľko sa súd v odôvodnení napádaného rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal s právnou argumentáciou jej právneho zástupcu. Súd v odôvodnení tvrdí, že sa nestotožnil s argumentáciou právneho zástupcu žalobkyne, aby hodnota akcií bola určená ku dňu právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní BSM, avšak neposkytol žiaden dôvod, prečo sa s predmetnou argumentáciou právneho zástupcu nestotožňuje, a prečo sa odklonil od ustálenej právnej a rozhodovacej praxe, a teda, že pre určenie ceny majetku platí všeobecná zásada, že sa veci vyporiadávajú podľa stavu, v akom boli v čase zániku BSM, ale ich cena sa zisťuje ako všeobecná cena ku dňu vyporiadania. Konanie, výsledkom ktorého je napadnuté rozhodnutie bez náležitého odôvodnenia, trpí ďalšou vadou, ktorá má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Vo vzťahu k akciám GPT tak došlo k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu - sumy zodpovedajúcej majetku patriaceho do BSM, nesprávnemu právnemu posúdeniu vecí (nákupná hodnota ku dňu zániku BSM namiesto trhovej hodnoty akcií ku dňu vydania rozhodnutia) a porušeniu práva na spravodlivý súdny proces nedostatočným odôvodnením právnych záverov, z ktorých rozhodnutie súdu vychádza. K dôvodom nesprávného zistenia skutkového stavu a nesprávného právneho posúdenia vecí vo vzťahu k bodu C/ majetková hodnota nákupných pozícií v Lyoness uviedol, že majetková hodnota nákupných pozícií v Lyoness ako predmet vyporiadania v rámci 3-ročnej lehoty od zániku BSM označená nebola, teda sa na ňu vzťahuje fikcia vyporiadania a nepatrí do masy BSM. Ak by mal odvolací súd iný právny názor, poukázal na právnú argumentáciu, podľa ktorej pre určenie ceny majetku platí všeobecná zásada, že sa veci vyporiadávajú podľa stavu,

v akom boli v čase zániku BSM, ale ich cena sa zisťuje ako všeobecná cena ku dňu vyporiadania. Majetková hodnota jej pozícií bola v priebehu konania identifikovaná žalobcom, avšak len nákupnou hodnotou týchto pozícií. Nebola zistená a preukázaná hodnota pozícií ku dňu zániku BSM. Nemožno vychádzať z hodnoty pozície, ktorá je určená všeobecnými podmienkami spoločnosti Lyoness, nakoľko táto nie je nemenná a vplyvajú na ňu rôzne atribúty. Pokiaľ sa hodnota pozície v čase „vyčerpá“, teda sa vlastníkovi pozície v Lyoness poskytnú výhody (poukážky) v sume zodpovedajúcej jej hodnote, hodnota pozície sa stane nulovou, nakoľko z nej ďalej neplynú jej vlastníkovi žiadne výhody a pozícia ani neposkytuje „prísľub“ budúceho plnenia. Majetkovú hodnotu jej 26 pozícií v spoločnosti Lyoness preto nemožno posudzovať podľa nadobúdacej/nákupnej ceny 1 pozície, tak ako tvrdí žalovaný, pretože táto cena v skutočnosti neodzrkadľuje ich všeobecnú hodnotu v dobe vyporiadania. Majetkovú hodnotu tiež nemožno posudzovať podľa hodnoty pozícií deklarovanej vo všeobecných obchodných podmienkach Lyoness, pretože rovnako neodzrkadľuje ich všeobecnú hodnotu v dobe vyporiadania. Pozície v Lyoness nemohli byť priamym predmetom vyporiadania, a teda nemohli byť vyporiadané príkazom jednej zo strán sporu, nakoľko už nepatria do BSM. Vlastníctvo k týmto pozíciám bolo dotknuté ďalšími právnymi zmenami. Ona, vzhľadom na plynutie času a potrebu riešiť svoje majetkové záležitosti po rozvoze dňa 14. 07. 2011 previedla vlastnícke právo k predmetným pozíciám v spoločnosti Lyoness na inú osobu, a to na K. z X. za cenu 1 200,- eur, čo vyplýva z pripojených spisov a strany sporu túto skutočnosť nikdy nenamietali. Poukázala na rozhodnutie NS ČSSR, podľa ktorého pokiaľ jeden z manželov nakladá s vecou, ktorá bola v bezpodielovom spoluvlastníctve (napr. aj po zrušení spoločnej domácnosti alebo po zániku tohto spoluvlastníctva), spôsobom, ktorý je v rozpore s ustanovením § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súdy správne vychádzajú z toho, že pri vyporiadaní treba aj takúto vec zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva, keďže zostáva v tomto spoluvlastníctve. Pokiaľ však išlo o platnú dispozíciu (napr. vec bola prevezená, darovaná, predaná a pod. na iného so súhlasom obidvoch manželov), túto vec už nemožno zahrnúť do bezpodielového spoluvlastníctva. Podľa povahy právneho úkonu by do bezpodielového spoluvlastníctva bolo možné zahrnúť len peňažnú sumu alebo inú vec získanú za pôvodnú vec.“ (Zhodnotenie Najvyššieho súdu ČSSR z 03. 02. 1972 sp. zn. Cpj 86/1971, R 42/1972). Žalovaný o predmetnom právnom úkone - prevode pozícií - mal vedomosť najneskôr dňa 12. 03. 2013, kedy odoslal na Okresný súd Nitra list, v ktorom tento prevod vlastníctva spomína. Takéto nakladanie s majetkom však Občiansky zákonník v súlade s § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka postihuje „len“ relatívnou neplatnosťou, ktorej sa ale žalovaný vo vzťahu k tomuto právnomu úkonu v zákonom stanovenej premlčacej dobe nedovolal. Preto nie je možné spochybňovať platnosť právneho úkonu, ktorým previedla pozície v spoločnosti Lyoness na tretiu osobu. V zmysle uvedeného išlo z jej strany o platné nakladanie s majetkom, nakoľko žalovaný o tomto právnom úkone vedel a nedovolal sa jeho neplatnosti, a teda v zmysle uvedeného judikátu do masy BSM môže patriť len hodnota pozícií vyjadrená peňažnou sumou, ktorú za ne nadobudla, teda hodnota 1 200,- eur, aj to len za predpokladu, že vôbec táto hodnota patrí do BSM, čo spochybňuje s poukazom na to, že ako predmet vyporiadania nebola označená do 3 rokov od zániku BSM. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne, nezákonné a arbitrárne. Konajúci súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Predmetné rozhodnutie bolo nedostatočne odôvodnené, čím jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K odvolaniu žalobkyne sa žalovaný písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou - žalobkyňou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 25. 04. 2014 domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ich manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Levice pod č. k. 11C/199/2009-286 zo dňa 07. 04. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. 04. 2011. Žiadala vyporiadať veci, ktoré označila v žalobe, pričom okrem hnuiteľných vecí ako predmet BSM uviedla aj peňažné prostriedky v peňažných ústavoch v SR, akcie spoločnosti Global Profit Technologies Inc. USA, investované finančné prostriedky v Paname, Dubaji a iných územiach, investované finančné prostriedky v spoločnosti Bartolomej. Žalobkyňa navrhla všetok majetok prikázať do vlastníctva žalovaného a uložiť mu povinnosť vyplatiť žalobkyni polovicu jeho hodnoty. V priebehu konania sa strany vyjadrili, že hnuiteľné veci označené stranami sporu ako predmet BSM sú zničené, nefunkčné alebo ich hodnota je nulová, preto ich nežiadali vyporiadať. O vyporiadaní BSM strán sporu súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorý je predmetom preskúmania odvolacím súdom v dôsledku odvolania žalobkyne, a to len z dôvodov v ňom uvedených.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 379 písm. c) CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku nie je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, pretože ide o konanie, kde určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, avšak dôvodmi podaného odvolania je viazaný. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

10. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Občiansky zákonník kladie v ustanovení § 149 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, na prvé miesto dohodu účastníkov a až potom, keď sa nerealizuje vyporiadanie týmto spôsobom, vykoná ho na návrh niektorého z manželov (bývalých manželov) súd. Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, jeho vyporiadanie sa vykoná podľa zásad uvedených v ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadaním sa určí, ktoré veci zostanú vo výlučnom vlastníctve každého zo spoluvlastníkov, prípadne ktoré zostanú v podielovom spoluvlastníctve a s akým podielom pre každého spoluvlastníka. Pri zisťovaní ceny vecí, ktoré tvoria predmet bezpodielového spoluvlastníctva platí zásada, podľa ktorej treba vychádzať z ceny, ktorú majú veci v čase vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zabezpečenie rovnosti práv a povinností účastníkov občianskoprávných vzťahov zabezpečí iba také vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v ktorom v danom okamihu vyporiadania budú práva a povinnosti, ktoré prechádzajú na toho ktorého z bývalých manželov, zodpovedať majetkovým hodnotám, za ktoré je možné inak (v danom mieste a čase) tieto práva (povinnosti) nadobudnúť (rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 9/97- R 25/1998).

12. Ustanovenie § 149 Občianskeho zákonníka svojou širokou formuláciou i exemplifikatívnym výpočtom zásad, z ktorých treba vychádzať pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov umožňuje, aby majetkové vzťahy manželov k spoločnému majetku upravili čo najspravodlivejšie v súlade s dobrými mravmi, so záujmami manželov i ich maloletých detí. Súdy pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva môžu teda odstrániť tvrdosti zákona, ku ktorým by inak mohlo dôjsť pri strohom použití § 143. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vykonáva ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia. Toto vyporiadanie sa však vykoná iba

medzi manželmi, nie aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie. Týmto osobám preto zostáva zachované ich právo žiadať napríklad splnenie dlhu od hociktorého z bývalých spoluvlastníkov.

13. Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 97/2021 poznamenal, že konanie o vyporiadanie BSM je konaním, v ktorom majú účastníci na oboch stranách sporu postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného (iudicium duplex). Táto skutočnosť sa prejavuje najmä tým, že podaním návrhu je uplatnené i právo žalovaného na vyporiadanie BSM súdom a taktiež jeho právo na súdnu ochranu v takejto veci vrátane práva na doručovanie rozhodnutí, ktorým je aj rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Pre porovnanie k účinnosti späťvzatia žaloby treba aj súhlas žalovaného, a to i v prípade, že k späťvzatiu došlo prv, než začalo konanie (Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 52/2008).

14. Konanie o vyporiadanie BSM je sporovým konaním a vzhľadom na dispozičnú zásadu súd vyporiadava veci, ktoré strany urobili predmetom konania. Dispozíciu strán sporu predmetom konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva treba rešpektovať v tom zmysle, že súd vyporiada len tie veci, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrh v takomto konaní môže súd, len pokiaľ ide o výšku, ceny vecí, a to, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska. V tomto konaní však zostalo sporným, čo urobili strany predmetom konania, resp. ktorý dátum je z pohľadu ustálenia masy BSM rozhodujúci.

15. Manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené dňa 26. 04. 2011 a žalobkyňa podala žalobu na súde dňa 25. 04. 2014, teda tesne pred uplynutím trojročnej doby v zmysle ustanovenia § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a preto potom tvrdila a je to aj odvolacím dôvodom, že na všetko, čo bolo označené za predmet BSM po trojročnej lehote po zániku BSM do masy BSM nepatrí. Z toho potom vyplynulo, že na akékoľvek podanie žalovaného, hoci aj bezprostredne po doručení žaloby žalovanému by súd podľa názoru žalobkyne už nemal prihliadať, pretože bolo urobené po trojročnej lehote. S takýmto názorom žalobkyne sa však odvolací súd nestotožňuje.

16. Civilný sporový poriadok ustanovuje aj zásadu, podľa ktorej musia byť relevantné dôkazy a tvrdenia uplatnené a predložené súdu včas. Rozoznáva pritom sudcovskú a zákonnú koncentráciu. Sudcovská koncentrácia je upravená v § 153, podľa ktorého sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Zákonná koncentrácia je upravená hneď v § 154, v zmysle ktorého prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

17. Vychádzajúc z uvedeného, dospel odvolací súd po preskúmaní veci k záveru, že napriek tomu, že žalobkyňa podala žalobu tesne pred uplynutím lehoty troch rokov od právoplatnosti rozvodu manželstva so žalovaným, neznamená to to, že predmetom konania o vyporiadanie BSM by mali byť len veci označené ňou v žalobe. Keďže konanie o vyporiadanie BSM je konaním iudicium duplex, obe strany majú v tomto konaní postavenie žalobcu, stačilo podanie žaloby jednou zo strán na to, aby sa súd takou žalobou zaoberal, pričom k predmetu konania, teda rozsahu vecí, ktoré strany urobili predmetom konania má právo sa vyjadriť aj žalovaný. To platí aj v prípade, ako je tomu v tejto veci, že jeho prvé vyjadrenie k žalobe, po doručení žaloby žalovanému súdom bolo súdu zaslané obratom, teda v primeranej lehote, avšak až po uplynutí lehoty troch rokov od právoplatnosti rozvodu ich manželstva. Tým, že žalovaný sa k podanej žalobe obratom vyjadril a uviedol, ktoré veci podľa neho tvoria predmet BSM, aj tieto veci urobil predmetom konania a takto bola ustálená masa BSM, čo je aj v súlade s koncentráciou konania, ktorá platí pre konanie podľa Civilného sporového poriadku. Zodpovedá to tiež spravodlivému usporiadaniu vzťahov medzi stranami, keď obe strany mali možnosť sa (aspoň raz) vyjadriť k tomu, čo považujú za masu BSM. Ak potom súd prvej inštancie zahrnul do BSM aj hodnotu nákupných pozícií v Lyoness, čo uviedol žalovaný ako predmet BSM v jeho vyjadrení, a čo namietala žalobkyňa v odvolaní, záver súdu prvej inštancie ohľadom tohto je správny a odvolací súd sa s ním stotožňuje. Správne sa súd prvej inštancie zaoberal aj zostatkom na účte žalobkyne ako podnikateľky.

18. Čo sa týka odvolacej námietky žalobkyne, že zostatok na účte č. XXXXXXXX/XXXX vedenom v V. banke a. s. mala byť odpočítaná suma 640,91 eura, ktorá bola na jej účet pripísaná dňa 11. 04. 2011 a preukázateľne išlo o úhradu faktúry vystavenej ňou ako fyzickou osobou - podnikateľkou spoločnosti L&Š s. r. o., čo súd neakceptoval, k tomu je potrebné uviesť nasledovné.

19. Občiansky zákonník upravuje BSM ako zásadu a túto formu celkom zreteľne uprednostňuje pred inými vlastníckymi (spoluvlastníckymi) formami, ktoré môžu vzniknúť za trvania manželstva. Vychádzajúc z reality životných situácií však predpokladá, že v určitých prípadoch bude niektorá vec alebo právo patriť buď do oddeleného majetku len jedného z manželov (napríklad vec získaná dedením alebo darom), alebo bude predmetom ich podielového spoluvlastníctva (ak obaja manželia spoločne nadobudnú určitú vec dedením). Manželom tiež vytvára pomerne široký priestor, aby si dohodami upravili režim (rozsah) nadobúdania majetku odlišne od režimu, ktorým sa nadobúda BSM.

20. Podnikanie živnostníka svojou ekonomickou stránkou ovplyvňuje BSM jednak v tom zmysle, že výnosy z podnikania patria do BSM a môžu byť základňou pre jeho rozmnožovanie, jednak v tom zmysle, že dlhy vzniknuté z podnikania živnostníka môžu viesť k zmenšovaniu masy BSM. Z hľadiska všeobecnej požiadavky spravodlivého usporiadania vzťahov (aj medzi manželmi) je preto opodstatnené a pri absencii dohôd manželov v zmysle § 143a a § 148a ods. 2 Občianskeho zákonníka tiež účelu BSM zodpovedajúce, že ak sa nepodnikajúci manžel živnostníka má spolupodieľať na dlhoch svojho manžela spätých s výkonom jeho povolania (živnosti), má sa rovnako počas trvania manželstva spolupodieľať aj na nadobúdaní majetku spätého so živnostenským podnikaním druhého manžela. Pri opačnom nazeraní na túto otázku by bol nepodnikajúci manžel živnostníka v porovnaní so svojím manželom znevýhodnený (rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 1/2014 zo 14. 04. 2016).

21. Podľa názoru odvolacieho súdu podľa právnej úpravy bezpodielového spoluvlastníctva manželov do neho patria aj výnosy z podnikania manžela. S ohľadom na výdavky a záväzky podnikajúceho manžela spojené s jeho podnikaním je tento manžel povinný do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nahradiť takú sumu, ktorá bude spravídla predstavovať cenu podniku ku dňu zániku tohto spoluvlastníctva. Strany sporu v danej veci za predmet BSM nespravili aj cenu podniku - živnosti žalobkyne, preto sa ním súd nezaoberal a ohľadom jeho ceny ani nenavrhli vykonať dokazovanie. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný navrhol zohľadniť len automobil, ktorý vlastnila žalobkyňa ako živnostníčka Toyorta Yaris, pričom neskôr od toho, aby boli motorové vozidlá riešené v BSM strany konania v priebehu konania upustili. Žalovaný žiadal do zostatku na podnikateľskom účte žalobkyne č. XXXXXXXX/XXXX vedenom v V. banke a. s. zahrnúť aj sumu 640,91 eura, ktorá bola na jej účet pripísaná dňa 11. 04. 2011 a išlo o úhradu faktúry vystavenej žalobkyňou ako podnikateľkou (č. I. 202), s čím sa stotožnil aj súd prvej inštancie, čo žalobkyňa namietala v odvolaní. Odvolací súd sa s názorom súdu prvej inštancie v tejto otázke stotožňuje, pretože nepodnikajúci manžel sa má podieľať aj na nadobúdaní majetku spätého so živnostenským podnikaním druhého manžela, ako aj na dlhoch manžela spojených s podnikaním, a keďže išlo o príjem žalobkyne ako podnikateľky, ktorý bol na jej účet zaúčtovaný pred dátumom právoplatnosti rozvodu ich manželstva, teda pred dátumom, ktorý bol z hľadiska zostatku na účte žalobkyne rozhodujúci, ak súd túto sumu zohľadnil, podľa názoru odvolacieho súdu urobil správne.

22. Ďalšou namietanou položkou a odvolacím dôvodom bola hodnota akcií Global Profit Technologies. K tomu žalobkyňa uviedla, že súd nesprávne vychádzal z nákupnej hodnoty, strany nepreukázali hodnotu k 26. 04. 2011, pričom mala za to, že treba vychádzať z ceny, ktorú akcie majú v čase vyporiadania. Žalobkyňa označila tieto akcie v žalobe ako predmet BSM, ktorý by sa mal vyporiadať, pričom uviedla len to, že ide o 10 000 akcií spoločnosti Global Profit Technologies, USA. Žalovaný k tomu vo vyjadrení uviedol, že išlo o akcie kupované ním za 5 000 USD na meno žalobkyne, pričom patria do BSM a žiadal z nich polovicu. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 16. 03. 2015 uviedla, že vo firme GPT má v akciách 10 000 USD, certifikát vlastní žalovaný. Žalovaný k tomu uviedol, že je pravda, že má spomínané akcie, ich najvyššia hodnota je 16 000 USD, pričom chce vyplatiť ich nákupnú hodnotu 10 000 USD a zvyšok dá žalobkyňi. Právny zástupca žalobkyne v záverečnom návrhu uviedol, že momentálna hodnota jednej akcie je 0,12 USD, čo predstavuje k dnešnému dňu pri konverznom kurze 1 eur = 1,1717 USD hodnotu 2 212,17 eura, avšak vzhľadom k tomu, že hodnota týchto akcií kolíše a nie je predpoklad, že prípadný rozsudok by bol právoplatný dnešným dňom, ak budú tieto akcie zahrnuté do BSM, navrhol, aby boli prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá bude povinná žalovanému vyplatiť polovicu ich trhovej hodnoty v čase právoplatnosti rozsudku o BSM. Právny zástupca žalovaného v záverečnom návrhu uviedol, že hodnota, ktorú prezentoval právny zástupca žalobkyne na dnešnom pojednávaní nie

je podložená žiadnym relevantným dôkazom. Hodnota akcií a následné vyporiadanie je uvedená na akcii samotnej, navrhol, aby bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyne, nakoľko je na ňu vedená s tým, aby bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému polovicu hodnoty týchto akcií, pričom z dôvodov uvedených v CSP by mala byť táto suma určitá a presne špecifikovaná. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné k tomuto odvolaciemu dôvodu uviesť, že aj keď je pravdou, že súd vychádzal z nákupnej hodnoty týchto akcií a nemal preukázanú ich hodnotu k 26. 04. 2011 a právny zástupca žalovaného poprel skutkové tvrdenie právneho zástupcu žalobkyne o hodnote týchto akcií 2 212,17 eura, pričom žalobkyňa toto svoje tvrdenie ničím nepreukázala, preto je potom potrebné vychádzať zo zhodných skutkových tvrdení strán a výsledkov dokazovania ohľadom ceny týchto akcií, zohľadniac to, že keďže ide o sporové konanie, ktoré je ovládané prejednávacou zásadou, čo má za následok potrebu zvýšenej aktivity strán, ak chcú svoje tvrdenia dokázať. Ak potom súd prvej inštancie ohľadne hodnoty týchto akcií vychádzal zo sumy 10 000 USD a po prepočte zo sumy 6 841,35 eura, na ktorej sa v pôvodných vyjadreniach zhodli žalobkyňa i žalovaný, pričom žiadna iná ich suma v konaní nebola preukázaná a strany ani nenavrhovali ohľadne nej vykonať dokazovanie, jeho záver je správny a odvolací súd sa s ním stotožňuje.

23. Posledným odvolacím dôvodom bola majetková hodnota nákupných pozícií v Lyoness. Aj k tejto položke žalobkyňa uviedla, že podľa nej nepatrí do masy BSM, pretože nebola za predmet BSM označená v trojročnej lehote. K tomuto odvolací súd odkazuje na body 13. až 17. tohto rozhodnutia, kde sa už s touto námietkou vypořiadal. Nákupné pozície v Lyoness sa stali predmetom BSM tým, že ich žalovaný označil vo svojom prvom vyjadrení k žalobe, a preto ak sa súd nimi zaoberal a vypořiadaval ich, odvolací súd sa s jeho postupom stotožňuje. Žalobkyňa ohľadne tejto položky namietala, že ich mal súd vypořiadat' podľa ceny ku dňu vypořiadania, pričom nebola zistená ich hodnota ku dňu zániku BSM. Uviedla tiež, že žalovaný mal o úkone prevodu týchto akcií vedomosť 12. 03. 2013, nedovolal sa relatívnej neplatnosti tohto úkonu (ich prevodu), preto do masy BSM patrí len suma 1 200,- eur, ktorú za ne nadobudla. K tomuto odvolací súd uvádza, že aj keď žalovaný túto položku označil za predmet BSM, k jej hodnote sa nevyjadril, uviedol len to, že okrem finančnej odmeny, ktorá plynie z vybudovanej siete spotrebiteľov, dostáva každý člen aj vyhodnotenú poukážku na nákup spotrebného tovaru. Na zistenie ich hodnoty navrhol urobiť dopyt na spoločnosť Lyoness. Na podnet žalovaného súd prvej inštancie opakovane robil dopyt na spoločnosť Lyoness ohľadom tejto hodnoty členského ID, pričom bolo zistené, že žalobkyňa členské ID predala p. Romanovi Grigelovi dňa 14. 07. 2011 na základe vzájomnej dohody oboch účastníkov. Na pojednávaní dňa 10. 09. 2015 právny zástupca žalovaného uviedol, že zisťovali spôsob výpočtu, resp. hodnoty členského ID, pričom sa môže vychádzať z výpočtu za posledných 12 mesiacov a tiež zo zistenia, koľko bolo podriadených pozícií k hlavnej pozícii žalobkyne. Ohľadom tohto navrhol vykonať dokazovanie dopytom na spoločnosť Lyoness. Lyoness Slovakia s. r. o. súdu oznámila, že celková hodnota vyplatených finančných prostriedkov za posledných 12 mesiacov na ID žalobkyne pred dátumom 26. 04. 2011 je 2 796,12 eura a počet členov pred dátumom 26. 04. 2011 pri ID žalobkyne je 26. Žalovaný súdu predložil Dodatočné všeobecné obchodné podmienky pre členov Lyoness na využívanie rozšírených členských výhod. Právny zástupca žalobkyne žiadal vyžiadať od Lyoness jednoznačné vyjadrenie, na aké bonusy mala žalobkyňa a všetkých 26 pozícií pod jej menom nárok k 26. 04. 2011, avšak spoločnosť Lyoness už žiadne ďalšie skutočnosti súdu neoznámila. Na pojednávaní dňa 15. 01. 2020 právny zástupca žalobkyne uviedol, že keďže akcie spoločnosti ani jeden z bývalých manželov nemá a ak predmetom vypořiadania nemajú byť akcie, ktoré by sa mali prisúdiť, nemôže zisťovať ich hodnotu, preto je potrebné zistiť, čo za ne žalobkyňa dostala. Právny zástupca žalovaného na tomto pojednávaní uviedol, že majetkové práva v Lyoness je potrebné vypořiadat', prevedené na tretiu osobu boli až po právoplatnosti rozvodu a patrili do BSM. Vychádzajúc z uvedeného, keďže v priebehu konania nedošlo k zhodnému tvrdeniu strán sporu ohľadom hodnoty členského ID žalobkyne, súd prvej inštancie, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, a to preukázania počtu členov pred dátumom 26. 04. 2011 pri ID žalobkyne v počte 26 a vychádzajúc z Dodatočných všeobecných obchodných podmienok pre členov Lyoness na využívanie rozšírených členských výhod, dospel k záveru, že hodnota nákupnej pozície v spoločnosti Lyoness je 11 700,- eur. Tento spôsob výpočtu súdom prvej inštancie žalobkyňa nenamietala, avšak uvádzala, že keďže svoju pozíciu predala, má sa vychádzať z hodnoty, ktorú získala, teda zo sumy 1 200,- eur. K tomu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozhodná je hodnota pozície žalobkyne ku dňu vypořiadania, a nie následne, za čo bola žalobkyňou predaná. Keďže k predaju jej pozície došlo žalobkyňou až po právoplatnom rozvode ich manželstva, poukazovanie na nedovolenie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu zo strany žalovaného je bezpredmetné, pretože toho by sa mohol dovolávať manžel (teda počas manželstva), v prípade, ak by boli splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka,

ktorého sa relatívna neplatnosť právneho úkonu týka. O takýto prípad v danej veci nejde, preto je táto odvolacia námietka nedôvodná. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

24. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).